

[Kristen Amby.]

kommer tidspunktet, hvor den venstre del af salen pludselig svinger, hvad den har gjort. Det er det synspunkt som både det ærede medlem hr. Sønderup og det ærede medlem hr. Tesdorpf i dag har forfægtet. I denne debat er det, det ærede medlem hr. Aage Fogh siger, hvad der er så let at sige, hvad enhver kan hitte på at sige: jeg kan så godt forstå, at de ærede medlemmer, mindre måske det ærede medlem hr. Sønderup — ville han vel have tilføjet, for det passer også ind i stilen — arbejder for godsejernes interesser. Det synspunkt, vi arbejder for, vi stemmer efter; er, hvad vi mener er ret — og ikke ret i abstrakt forstand, men ganske konkret ret som rettilighed i det givne øjeblik.

Jeg håber, at det ærede medlem i fremtiden vil undlade at lægge andre motiver i menneskers handlinger, end der ligger i dem.

Axel Sørensen: Jeg vil gerne have lov at rette en tak til den højtærede landbrugsminister, fordi han i ændringer til statshusmandsloven optager en bestemmelse gående ud på, at der kan ydes et etableringslån på indtil 7 000 kr. til de husmænd, der får en væsentlig forøgelse af deres jordareal ved tillægsjord. Herved formindskes de økonomiske vanskeligheder, som kan fremkomme ved anskaffelsen af mere besætning og mere inventar som følge af udvidelsen af jordarealet, meget stærkt. Jeg vil gerne i anledning af den værdifaktor, som udstykning er for vort land, have lov at pege på den store betydning, det kan have at få ikke alene centraladministrationens apparat til at virke hurtigt og i kontakt med den nye tids krav, men også at få en regerings forskellige ministre til at føle pligt til at søge kontakt med hinanden også på udstykningens område.

Jeg vil gerne til eksempel nævne et tilfælde, som efter min mening burde have givet et resultat, og som jeg ønsker at drage frem i debatten her.

Som det vil være tingets medlemmer bekendt, vil der som følge af bygning af en ny kaserne ved Fredericia blive inddraget 300 ha til øvelsesplads i en nabokommune. Af den grund vil mindst en halv snes husmandsbrug blive nedlagt, og disse folk må

søge bort fra området efter modtagelsen af en sum, der ansættes af en højere kommission. I en kommune i nærheden, Østed kommune, fik jordlovsudvalget forkøbsret til Østedgaard på 200—300 tdr. land. Hvad havde været mere rimeligt, end at de mennesker, der nu må rejse fra deres ejendomme ved Fredericia, kunne være henvist til, i det omfang de ønskede det, at få overladt jord til nye brug på Østedgaard? Når forholdet er det, at der af Østedgaard kun ydes jord til 4—5 husmænd, og endda først om et par år, spørger man, om der er den nødvendige kontakt mellem den højtærede forsvarsminister og den højtærede landbrugsminister og i centraladministrationen i almindelighed. Hvis det havde været tilfældet, var man ikke på den omtalte egn blevet vidne til, at husmandsbrugenes antal var blevet reduceret.

Det er dette forhold, jeg har ønsket at nævne her, hvor man har drøftet tillæg til statshusmandsloven, og hvor administrationen af disse love i al almindelighed er taget op til drøftelse.

Horn: Det ærede medlem hr. Jørgen Gram fremsatte en påstand, som også blev fremsat ved første behandling, gående ud på, at der ved forliget om jordloven i 1948 faktisk skulle være aftalt en fred igennem længere tid. Jeg tillod mig dengang at protestere overfor denne påstand, fordi den ikke havde noget med virkeligheden at gøre. Jeg husker i alt fald ganske bestemt fra udvalgsarbejdet, at der intet tilsagn i så henseende var givet fra mit partis side. Jeg har i mellemtiden undersøgt, hvad der blev sagt under forhandlingerne og i den afgivne betænkning, og det fremgår klart af den betænkning, som folketingsudvalget afgav den 29. april 1948, at det socialdemokratiske mindretal bl. a. siger: „Endelig beklager mindretallet, at familiesalgene er undtaget fra forkøbsretten. Disse salg omfatter ca. halvdelen af alle ejendomssalg af landbrugsejendomme, hvorfor fritagelsen på afgørende måde vil forringe mulighederne for fremskaffelse af tillægsjord.“ Det ligger altså her klart, at vort parti ikke havde opgivet tanken om i fremtiden — måske også i en overskuelig fremtid — at ændre dette.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen, der